

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

Ὁμιλία τοῦ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΦΛΩΚΟΥ

Τμηματάρχου Ὑπουργείου Ἐργασίας

I

Ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἀποστολῆς του, εἶναι πολὺπλοκος. Παραλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ λίκνον καὶ τὸν παρακολουθεῖ εἰς ὅλας τὰς μεταπτώσεις τῆς ζωῆς του.

Ἡ ἀσθένεια, ἡ μητρότης, τὸ ἀτύχημα, ἡ ἐπαγγελματικὴ νόσος, ἡ ἀνεργία, ἡ ἀναπηρία, τὸ γῆρας, ὁ θάνατος εἶναι κλασικαὶ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἐπεμβαίνουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων.

Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐνεργεῖται συγκέντρωσις τεραστίων χρηματικῶν πόρων, οἱ ὁποῖοι διατίθενται ὑπὸ τῶν διαφόρων Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως εἴτε ὑπὸ μορφῆν ἐπιδομάτων καὶ συντάξεων, εἴτε διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν. Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν χώραν μας ὑπερβαίνουν ἤδη τὸ 1 1/2 δισεκατομμύριον νέων δραχμῶν. Ἡ δὲ ἀναδιανομὴ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἥτις πραγματοποιεῖται διὰ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ὑπολογιζόμενον εἰς τὰ 4/100 αὐτοῦ.

Σήμερον, τὸ 1/4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας, ἴτοι δύο ἑκατομμύρια προσώπων, συναλλάσσονται μὲ τοὺς διαφόρους ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, εἴτε ὡς ἠσφαλισμένοι, εἴτε ὡς ἐργοδοταί.

Τὸ μέγεθος τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ ἡ πολὺπλευρος κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ δράσις τοῦ θεσμοῦ τούτου δεικνύουν τὴν σημασίαν καὶ τὸ μέγεθος τῶν ὀργανωτικῶν προβλημάτων ποὺ τίθενται ἐνώπιον τῶν διοικούντων τὸν θεσμόν.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον τεχνικῆς φύσεως τὰ προβλήματα, ἀλλὰ καὶ κοινωνικῆς καὶ ψυχολογικῆς φύσεως. Εἰς κάθε ἀσφαλιστικὴν περίπτωσιν πράγματι ἔχομεν ἐμπρὸς μας ἓν ἄτομον ἢ μίαν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ μεταχειρισθῶμεν μὲ στοργὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Αἱ δυσχέρεια λοιπὸν τῆς ὀργανώσεως τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐκ τῆς πρωτοτυπίας ταύτης τοῦ προβλήματος καθίστανται ἀκόμη μεγαλύτεραι, διότι ἔχομεν νὰ συνδιάσωμεν δύο ἀντίθετα πράγματα: τὴν ψυχρὰν καὶ ἀτεγκτον λειτουργίαν ἐνὸς πολυπλόκου μηχανισμοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην διακριτικῆς καὶ ἀξιοπρεποῦς μεταχειρίσεως τοῦ ἀτόμου, ἐνῶ συγχρόνως πρέπει νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν οἰκονομικότεραν ὀργάνωσιν.

Εἰς τὴν προᾶξιν ἐν τούτοις αἱ σχέσεις μεταξύ ὀργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ἀποτελοῦν ἐπανάληψιν ἐνὸς

μεγάλου ἀριθμοῦ ὁμοειδῶν πράξεων. Ἡ ὀργάνωσις δὲ ἐργασίας εἰς τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς τείνει εἰς τὴν συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ φαινομένου τῶν ἐπαναλαμβανομένων ὁμοειδῶν περιπτώσεων, ἵνα ἐπιτευχθῆ ἢ ἀπλοποιήσις καὶ τυποποιήσις τούτων. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις ἐργασίας ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν συστηματοποίησιν τῆς ἐργασίας διὰ τῆς δημιουργίας αὐτομάτων καὶ συντονισμένων ἐνεργειῶν πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομικωτέρου ἀποτελέσματος. Οἱ κανόνες εἶναι ἤδη γνωστοὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Taylor καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Fayol διὰ τὰ διοικητικὰ προβλήματα.

Κατὰ τὴν κλασικὴν θεωρίαν ἡ ὀργάνωσις, ἡ πρόβλεψις, ὁ συντονισμὸς καὶ ὁ ἔλεγχος εἶναι τὰ τέσσαρα βασικὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ λειτουργία πάσης διοικητικῆς ἢ καὶ οἰκονομικῆς μονάδος. Κατὰ τὴν συγκρότησιν, συνεπῶς, τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦνται τὰ ἐπιτακτικὰ ταῦτα σημεῖα.

Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἀντιστοιχοῦν συνήθως εἰς τὰ κάτωθι βασικὰ ἀντικείμενα.

- 1) Τὴν τήρησιν μητροῦ ἠσφαλισμένων.
- 2) Τὴν εἰσπράξιν τῶν πόρων τῆς ἀσφαλίσεως.
- 3) Τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν εἰς χοῦμα καὶ εἰς εἶδος.
- 4) Τὴν λειτουργίαν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν.
- 5) Τὴν λειτουργίαν ἐλέγχου, προληπτικοῦ καὶ κατασταλτικοῦ. Καὶ
- 6) Τὴν στατιστικὴν παρακολούθησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσφαλίσεως.

Αἱ ὑπηρεσίαι δὲν λειτουργοῦν ἀνεξάρτητα ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην. Ἡ ἀλληλεπίδρασις καὶ ἀλληλεξάρτησις τῆς μιᾶς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν ἄλλην εἶναι φαινόμενον σταθερόν. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον παρατηρεῖται ὅτι ἐκ τῆς πλημμελοῦς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς μιᾶς ὑπηρεσίας καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπος λειτουργία τῆς ἐτέρας.

Τὸ πλέγμα τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὀργανωμένον ὥστε ἡ λειτουργία αὐτῶν νὰ στηρίζεται εἰς τὴν εὐρείαν χοῦσιν τῶν μηχανῶν.

Ἐν τῇ πράξει, τὴν ἀτελείτητον ποικίλιαν τῶν ἀτομικῶν ὑποθέσεων ἀντικαθιστᾷ σειρά αὐτομάτων ἐγγραφῶν ἢ ἐνεργειῶν, αἵτινες ἀντιστοιχοῦν εἰς μικρὸν σχετικῶς ἀριθμὸν εὐδιακριτῶν ἐνεργειῶν. Ἀναλυομένης οὕτω τῆς ἐργασίας εἰς μίαν ἄλυσιν στοιχειωδῶν καὶ τυποποιημένων ἐνεργειῶν καθίσταται δυνατὴ ἡ χοῦσις τῶν μηχανῶν, διὰ τῶν ὁποίων αὐξάνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας, ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν πράξεων.

Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτουμένης ταχύτητος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων ἐπιβάλλεται ἡ διαδικασία εἰς ἐκάστην ὑπηρεσίαν νὰ εἶναι ἀπλῆ καὶ εὐληπτος εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ τοὺς ἐργοδοτάς. Ἡ περιπλοκὴ τῶν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων ἐν τῇ κοινωνικῇ ἀσφαλίσει εἶναι αἰτία ἀποτυχίας, διότι ἡ καθημερινὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων μεγάλων ὁμάδων ἀτόμων δύναται νὰ ἐπιτύχη μόνον ἐφ' ὅσον αἱ γραφειο-

κρατικά υποχρεώσεις είναι σαφώς προκαθορισμένα, άπαιτα και εύκολοι να άφομοιωθούν. Σχετική έξ άλλου φροντίς διά τήν εξασφάλισιν έπιτυχίας είναι και ή συστηματική και διαρκής διαφώτισις ήσφαλισμένων και έργοδοτών έπι των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των και έπι των διατυπώσεων τής ασφαλιστικής διαδικασίας, δι' εκλαϊκευτικών φυλλαδίων εκδιδομένων μερίμνη των όργανισμών.

Ό βαρύς και πολύπλοκος μηχανισμός των κοινωνικών ασφαλίσεων, διά να λειτουργήση έπιτυχώς, άπαιτεί τήν εξασφάλισιν ώρισμένων βασικών όρων και προϋποθέσεων :

1ον) **Ή νομοθεσία των κοινωνικών ασφαλίσεων πρέπει να είναι σαφής και άπληλαγμένη** κατά τόν δυνατόν ειδικών περιπτώσεων και εξαιρέσεων.

2ον) **Αί ύπηρεσίαι πρέπει να είναι άποκεντρωμένα.**

Όσον πλησιέστερον πρός τόν ήσφαλισμένον εύρίσκονται, τόσον προσιώτεροι και έξυπηρετικότεροι είναι εις αυτόν.

Ή άποκέντρωσις τώς ύπηρεσιών έχει άναμφισβήτητα πλεονεκτήματα, αλλά δέν πρέπει να υπερβή ώρισμένα όρια, διότι τότε διασπύται ή άπαράιτητος ένότης διοικήσεως του θεσμού.

3ον) **Ή απλούστευσις τής διαδικασίας χορηγήσεως των παροχών και τής εισπραξέως των πόρων** είναι άναγκαία έπίσης προϋπόθεσις διά τήν άποφυγήν καταπονήσεως ήσφαλισμένων και έργοδοτών και έπιτρέπει τήν έφαρμογήν έπιστημονικών μεθόδων έργασίας εις ευρύτεραν κλίμακα.

4ον) **Ή όργάνωσις των ύπηρεσιών** πρέπει να στηρίζεται εις τās άρχάς τής όρθολογικής όργάνώσεως, και ειδικότερον :

α) Εις τήν έπακριβή κατανομήν τής δράσεως εκάστης ύπηρεσιακής μονάδος και των έν αυτῇ άσχιολουμένων ύπαλλήλων. Πρόχειρος κατανομή και έλλειψις συντονισμού σημαίνει σύγχυσις άρμοδιοτήτων, διπλοϋν κόπον και ταλαιπωρίας διά τούς ήσφαλισμένους.

β) Εις τήν έπιτάχυνσιν του ρυθμού κυκλοφορίας των έγγραφων έντός του κύκλου των άρμοδίων ύπηρεσιών και τήν κατά τόν δυνατόν σμίκρυνσιν τής διαδρομής αυτών. Και

γ) Εις τήν χρῆσιν ήλεκτρολογιστικών μηχανών και καταλλήλων μηχανικών έξοπλισμών και έντύπων.

5ον) **Ή όργάνωσις έλέγχου και παρακολουθήσεως των πόρων και παροχών** άποτελεί έτέραν βασικήν προϋπόθεσιν έπιτυχούς λειτουργίας τής ασφαλίσεως και ιδιαίτερος ή ένήμερωσις των άτομικών λογαριασμών των ήσφαλισμένων και έργοδοτών διά τής όργάνώσεως τελειοποιημένου συστήματος ταξινομήσεως αυτών εις δελτιοθήκας (Fichiers), ήτις θα έπιτρέπει έν ταυτῷ τήν άποτελεσματικότητα και τήν άπλοποίησιν του έλέγχου.

6ον) **Ή επαγγελματική εκπαίδευσις των όργάνων** τής κοινωνικής ασφαλίσεως άποτελεί έξ ίσου βασικήν άνάγκην, διότι ό χειρισμός των προσωπικών προβλημάτων του ήσφαλισμένου άπαιτεί λεπτότητα, στοργήν, μόρ

φωσιν και ειδικουσιν των οργάνων τούτων. Ἡ ἀμέριστος ἐμπιστοσύνη τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλισθῆ ἐὰν τὸ προσωπικὸν αὐτῶν δὲν ἔχη τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὰς περιστάσεις κατάρτισιν καὶ κατανόησιν τῆς ἀποστολῆς του.

7ον) **Ἡ στέγασις τῶν ὑπηρεσιῶν** πρέπει νὰ γίνεται εἰς κατάλληλα κτίρια, ἐπιτρέποντα τὴν ἄνετον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

8ον) Τέλος, **ἡ συγκρότησις ἐπιτελείου** ἔξ ἐιδικῶν, διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἐργασίας καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς λειτουργίας καὶ τὸν συντονισμόν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν σχηματισμῶν, τυγχάνει ἀναγκαῖος ὅρος διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀσφαλίσεως.

II

Πῶς ἀντιμετωπίζονται τὰ συναφῆ μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων προβλήματα εἰς ἄλλα κράτη;

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γαλλίαν, ὅπου παρηκολούθησα τὰ ἐκεῖ λειτουργοῦντα συστήματα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶναι: ἐφαρμογὴ τελειοποιημένων μεθόδων ἐργασίας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς πρὸς καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ καὶ μεγαλυτέραν οἰκονομίαν. Ἄς ἴδωμεν τώρα πῶς ἐπιτυγχάνονται ταῦτα.

1ον) **Εἰς τὸν τομέα τῆς νομοθεσίας.** Ἡ ἐν γένει νομοθεσία τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας ὅχι μόνον εἶναι πολὺπλοκος, ἀλλὰ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐιδικῶν περιπτώσεων καὶ ἡ συνεχὴς τροποποιήσις καὶ συμπλήρωσις αὐτῶν τὴν καθιστοῦν ἐξαιρετικὰ δυσεφάρμοστον. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ Ἐθνικὴ Ὁμοσπονδία τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως μεθοδικῶν κωδικοποιήσεων τῶν νομοθετικῶν κειμένων, τῶν ὁποίων ἡ διαρκὴς ἐνημέρωσις ἐξασφαλίζεται διὰ τοῦ συστήματος τῶν κινητῶν φύλλων τῶν σχετικῶν κωδίκων. Διὰ τοῦ συστήματος τούτου εἰς οἰανδήποτε στιγμήν καὶ ὁ μὴ εἰδικὸς ἀκόμη δύναται ἄνευ ἐρεῦνης νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς κωδικοποιήσεως ταύτης, ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Ὄργανισμῶν Κοιν. Ἀσφαλείας, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ οἱ Ὄργανισμοὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ἐκδίδουν εἰδικὰ βοηθήματα πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἐκλαϊκευμένα καὶ μὲ ἀπλὴν ἐμφάνισιν τεύχη πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἐκ τῆς μεθοδικῆς ταύτης ἐργασίας ἐπιτυγχάνεται ταχεῖα καὶ εὐκόλος ἐνημέρωσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῶν υποχρεώσεών των καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων των. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς στενῆς συνεργασίας Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἀποφεύγεται ἡ θέσπισις διατάξεων δυναμένων νὰ ἔχουν δυσμενῆ ἀντανάκλασιν ἐπὶ τοῦ καθιερωμένου συστήματος ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.

2ον) **Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς ἀσφαλίσεως** τὸ σύν-

θημα είναι «ή ασφάλις εις τὴν πόρταν τοῦ ἡσφαλισμένου». Τοῦτο σημαίνει ἀποκέντρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν παροχῶν, ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον πρὸς τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον ἐργασίας τῶν ἡσφαλισμένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδρυθῆσαν, παντοῦ ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡσφαλισμένων εἶναι ἐπαρκής, τοπικὰ ταμεῖα ἢ κέντρα πληρωμῶν, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἡσφαλισμένων. Ἀκόμη καὶ ἐντός τῶν ἐργοστασίων ἢ μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἔχουν τοποθετηθῆ ἀντιπρόσωποι, οἱ ὅποιοι συγκεντρῶνουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φακέλλου τοῦ ἡσφαλισμένου, εἰς τρόπον ὅστε οὗτος νὰ δύναται ἄνευ οὐδεμιᾶς καθυστερήσεως νὰ τύχη τῶν παροχῶν. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀποκέντρωσις ἀφορᾷ μόνον τοὺς κλάδους ἀσθενείας καὶ κοινωνικῆς καὶ προληπτικῆς δράσεως τῶν Τοπικῶν Ταμείων Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τὰ ὅποια ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 124 εἰς ὅλην τὴν Γαλίαν. Διὰ τὸν κλάδον συντάξεων λειτουργοῦν 32 Περιφερειακὰ Ταμεῖα, τὰ ὅποια εἶναι ὀργανωμένα κατὰ τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα.

3ον) *Εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας* αἱ ἐπιτεύξεις εἶναι ἐκπληκτικαί. Διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐπετελέσθησαν βελτιώσεις, αἱ ὅποια τιμοῦν πρᾶγματι τοὺς διοικοῦντας τὰς Γαλλικὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τὴν χρονόμετρησιν τοῦ ρυθμοῦ προσελεύσεως τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὰς ὑπηρεσίας παροχῶν. Ἐκ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων διεπιστώθη ὅτι :

α) αἱ ὥραι συνωστισμοῦ εἶναι 9 μὲ 10 καὶ 2—3, ἐνῶ κατὰ τὰς ὥρας 11—1 ὁ ρυθμὸς προσελεύσεως μειοῦται κατὰ 50 %,

β) ὅτι τὰ μεγαλυτέρας ἡλικίας πρόσωπα προσέρχονται κατὰ προτίμησιν τὰς προῖνάς ὥρας 8—10, ἐνῶ οἱ νέοι κατὰ τὰς ὥρας 2—3,

γ) ὅτι εἰς ὄρισμένας ἀπομακρυσμένας ὑπηρεσίας παροχῶν ὁ ρυθμὸς προσελεύσεως τῶν ἡσφαλισμένων ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς συχνότητος τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων,

δ) ὅτι εἰς τὰ πλουσιώτερα διαμερίσματα τῆς πόλεως ἢ προσέλευσις τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὰς ὑπηρεσίας παροχῶν εἶναι κατὰ 50 % μικροτέρα τῆς κινήσεως εἰς τὰς ἐργατικὰς συνοικίας. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ὠδήγησαν εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν εἰρῆμον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν. Κατὰ τὰς ὥρας τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ, αἱ ὑπηρεσίαι συναλλαγῆς μετὰ τοῦ κοινοῦ ἐνισχύονται διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων, λαμβανομένων ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ὑπηρεσίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, κατὰ τὰς ὥρας τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ, ὁ μέσος χρόνος ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων παραμένει ὁ αὐτὸς ὡς καὶ κατὰ τὰς ὑπολοίπους ὥρας.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ χρησιμοποίησις ἐντύπων πρακτικοῦ σχήματος, μὲ εὐαναγνώστους τίτλους καὶ εὐχάριστον ἐμφάνισιν, ἀπέτελεσεν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν εὐρυτάτην χρῆσιν τοῦ Ταχυδρομείου, τὴν βᾶσιν τῆς διευκολύνσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν. Τὰ χρησιμοποιούμενα ἐντυπα ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐιδιᾶς μελέτης, τόσον ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργα-

σίας, ὅσον καὶ τῶν Ὄργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τῶν Παρισίων, διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν του μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἔντυπα, διαθέτει ἴδιον τυπογραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κόστος τῶν ἐντύπων δὲν ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορίου. Οὕτω ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία χρόνου καὶ χρήματος, διότι ἀποφεύγονται αἱ διατυπώσεις διενεργείας διαγωνισμῶν παρ' Ἐπιτροπῶν Προμηθειῶν, κλπ.

Καὶ τέλος, διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν εἰς τὰς Ὑπηρεσίας ἐσόδων καὶ παροχῶν ἐπετεύχθησαν σοβαραὶ βελτιώσεις εἰς τὰς Ὑπηρεσίας ταύτας.

Ἡ λειτουργία μεγάλων συγκροτημάτων ἠλεκτρολογιστικῶν καὶ στατιστικῶν μηχανῶν εἶναι τὸ ἐπίκεντρον τῆς ὅλης ὀργανώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς ὅλα τὰ κράτη. Εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, τὸ Περιφερειακὸν Ταμεῖον Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας (συντάξεως ἀτυχημάτων καὶ ἀναπηρίας), τὸ Περιφερειακὸν Ταμεῖον Συντάξεων, τὸ Τοπικὸν Κεντρικὸν Ταμεῖον οἰκογεν. ἐπιδομάτων καὶ ἡ Ἐνωσις διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, διὰ νὰ ἀναφέρω μόνον τὰς ὑπηρεσίας τοῦ γενικοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας, διαθέτουν ἑκάστη πλήρες μηχανογραφικὸν συγκρότημα.

Ἡ Ὑπηρεσία ἐσόδων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων ἔχει ἀπὸ δετίας ἐνοποιηθῆ ὑπὸ τὸν προαναφερθέντα τίτλον «Ἐνωσις διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων» καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων ὅλων τῶν κλάδων τοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη ὄχι μόνον ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα, ἀλλὰ δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀποθέωσις τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐργασίας:

Οἱ 450 000 ἐργοδοταὶ τῆς περιοχῆς ἔχουν τάξινομηθῆ κατὰ 15 διαφόρους τρόπους (ἀλφαβητικῶς, ἀριθμητικῶς, γεωγραφικῶς, κατὰ κλάδον ἀσφαλίσεως κλπ.) εἰς ὀριζοντίας δελτιοθήκας (Fichiers) ὀργανωμένas κατὰ τὸ σύστημα Rool Daetyl. Ὁ ὑπάλληλος ἐργάζεται καθήμενος εἰς εἰδικὸν κάθισμα κινούμενον ἐπὶ σιδηροτροχιῶν, δύναται δὲ χωρὶς νὰ σηκώνεται ἀπὸ τὴν θέσιν του νὰ ἐργάζεται ἐπὶ 20 000 δελτίων ἐργοδοτῶν χάρις εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ταξινομήσεως,

Τὰ πρὸς τοὺς ἐργοδοτάς ἀποστελλόμενα ἔντυπα διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν συμπληροῦνται τῇ βοήθειά τῶν χρησιμοποιουμένων μηχανημάτων adressograph.

Ἡ μηχανογραφικὴ ὑπηρεσία, ἐφωδιασμένη μὲ ἠλεκτρολογιστικὰ μηχανήματα Bull, περιλαμβάνει: 32 διατροητικὰς μηχανάς, 19 ἐπαληθευτικὰς, 8 διαλογικὰς, 9 συνταξιονομητικὰς, 6 Tabulatrices, 2 ἀναπαραγωγικὰς, 3 ὑπολογιστικὰς, 2 μεταφραστικὰς, 2 μεταφορικὰς καὶ 3 μηχανὰς ἐλέγχου τῶν ἀριθμητικῶν δεικτῶν, ἥτοι 86 ἐν συνόλῳ μηχανάς. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ μηχανῶν, τὸ συγκρότημα τοῦτο εἶναι κατὰ τι μεγαλύτερον τοῦ διπλασίου συγκρινόμενον πρὸς τὸ ἀντίστοιχον μηχανογραφικὸν συγκρότημα τοῦ ΙΚΑ.

τοῦ μοναδικοῦ δηλαδή ἐν Ἑλλάδι ἐν χρήσει εἰς κοινωνικοασφαλιστικὰς ὑπηρεσίας.

Αἱ ἐκτελούμεναι διὰ τῶν μηχανῶν ἐργασίαι ἀφοροῦν κυρίως εἰς τὴν λογιστικὴν καὶ στατιστικὴν παρακολούθησιν τῆς πορείας τῶν ἐσόδων ἡμερησίως, κατὰ 10 ἡμέρας, κατὰ μῆνα, κατὰ τρίμηνον καὶ ἐτησίως. Τὴν κατανομὴν τῶν ἐσόδων κατὰ κλάδους καὶ κατὰ ἐργοδότην, τὴν παρακολούθησιν τῶν καθυστερούντων ἐργοδοτῶν, τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν καὶ τὴν σύγκρισιν πρὸς τὰς εἰσπραχθείσας, καὶ τέλος τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ. Εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται τις ποῖος ἀριθμὸς προσωπικοῦ θὰ ἀπαιτεῖτο διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν ἄνευ τῶν μηχανῶν. Ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐργασίας συνδυάζεται μὲ τὴν οἰκονομίαν. Αἱ συνολικαὶ διοικητικαὶ δαπάναι μόλις πλησιάζουσι τὰ 0,46% ἐπὶ τῶν ἐσόδων. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον 150 βεβαιωταὶ ἢ μᾶλλον ἐξωτερικοὶ ἔλεγκται ἐσόδων ἐπαρκοῦν διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν 450 000 ἐργοδοτῶν χάρις εἰς τὴν ἀπόδοσιν καὶ καλὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν, ἐνῶ τὸ ὑπ/μα Ι.Κ.Α Ἀθηνῶν ἀναγκάζεται νὰ ἔχῃ τὸν αὐτὸν περίπου ἀριθμὸν βεβαιωτῶν διὰ νὰ ἐλέγῃ μόνον 38 000 ἐργοδοτάς.

Νεωτάτην ἐπίτευξιν τῶν μηχανῶν εἰς τὸν τομέα τῶν ἐσόδων ἀποτελεῖ ἡ καθιέρωσις τοῦ συστήματος βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων διὰ προσυμπληρωμένων καταστάσεων (Bordereaux Préétablis). Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο αἱ καταστάσεις, ἀντὶ νὰ ὑποβάλλωνται ἀνὰ τρίμηνον παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐσόδων συμπληρωμέναι παρ' αὐτῶν μὲ τὰ στοιχεῖα τῶν ἠσφαλισμένων, ὡς ἐγένετο πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος, ἀποστέλλονται πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐσόδων οὐχὶ ὡς ἀπλᾶ ἔντυπα, ἀλλὰ συμπληρωμένα μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα (ὄνοματεπώνυμον ἠσφαλισμένου, ἀριθμὸς μητροῦν, ἀποδοχαί, καταβλητέα εἰσφοραί, κλπ.). Ὁ ἐργοδότης περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐπαληθεύσῃ τὴν κατάστασιν, νὰ διαγράψῃ τοὺς τυχόν ἀπολυθέντας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ του ἢ νὰ προσθήσῃ τοὺς προσληφθέντας κατὰ τὸ τρίμηνον καὶ νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐσόδων ὑπογεγραμμένην. Μολοντοὶ τὸ σύστημα τοῦτο παρουσιάζει ἔξαιρητικὰς τεχνικὰς δυσχερείας, καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια νὰ γενικευθῇ, λόγῳ ἀκριβοῦς τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν ἐμφανίζει. Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δύναται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς: α) ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐργοδότη ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς συμπληρώσεως τῶν καταστάσεων, β) σημαντικὸς περιορισμὸς τῶν λαθῶν, γ) ταχύτης εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐσόδων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐφαρμογῇ τοῦ συστήματος τούτου καθίσταται δυνατὴ μόνον διὰ τῆς ἐντατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μηχανογραφικοῦ συγκροτήματος τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν ταύτης.

Ἐνάλογα μηχανικὰ συγκροτήματα διαθέτουν καὶ ὅλαι αἱ προηγουμένως ἀναφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι.

Εἰς τὸ Βέλγιον, ἡ ἀντίστοιχος ὑπηρεσία ἐσόδων εἶναι ὀργανωμένη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ λειτουργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει ἀρτίως ἐξοπλισμένου

μηχανικοῦ συγκροτήματος. Εἰς τὴν Ἑγγλίαν, ἐπίσης, ἡ ὑπηρεσία οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, συντάξεων καὶ ἀνεργίας εἶναι ἐφωδιασμένη μὲ πλήρη ἠλεκτρολογιστικὰ μηχανήματα.

Εἰς ἄλλους μικροτέρους ὑπηρεσιακοὺς σχηματισμούς, ὅπως εἶναι τὰ Κέντρα Πληρωμῆς Παροχῶν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου δὲν εἶναι δυνατόν λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων νὰ λειτουργήσουν μηχανογραφικὰ συγκροτήματα, ἔχει ληφθῆ ἔριμα ὥστε διὰ καταλλήλου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν γραφείων νὰ ἀυξάνεται ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑπαλλήλων καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀνετώτερα καὶ ταχύτερα οἱ ἡσφαλισμένοι. Πλήρη δίκτυα ἀπορροφητικῶν σωλῶνων, τὰ ἀποκαλούμενα pneumatiques, μεταφέρουν μὲ μεγάλην ταχύτητα ἔγγραφα ἀπὸ τὰ γραφεῖα ὑποδοχῆς τοῦ κοινοῦ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀντιστρόφως, ἄνευ μετακινήσεως ὑπαλλήλων.

Αἱ καλῶς ὀργανωμένοι δελτιοθῆκαι ἐπιτρέπουν τὴν ταχεῖαν ἀνεύρεσιν τῶν στοιχείων τοῦ ἡσφαλισμένου. Ἡ μεθοδικὴ ὀργάνωσις τοῦ κύκλου τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦν τὰ ἔγγραφα ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὑπαλλήλου εἰς τὸν ἐπόμενον κατέστησαν δυνατὴν τὴν ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικῶν μεταφορέων ἔγγράφων κινουμένων μὲ τὸν ρυθμὸν ποῦ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐνέργειαν ἔγγράφων καὶ ἐλέγχου χωρὶς νὰ διακόπτεται ὁ ρυθμὸς τῆς κινήσεως τῶν ἔγγράφων, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται εἰς τὰ ἐργοστάσια Ford ἢ ἄλλας μεγάλας βιομηχανίας μὲ τὴν παραγωγὴν βιομηχανικῶν εἰδῶν.

Αἱ ἀνωτέρω ἐπιτευχθεῖσαι τελειοποιήσεις εἰς τὸν μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν τῶν γραφείων, συνδυαζόμεναι μὲ καλῶς διαρρυθμισμένα κτίρια καὶ ἐξειδικευμένον προσωπικόν, ἐπιτρέπουν ἀναμφιβόλως τὰς ἀνωτάτας δυνατὰς ἐπιτεύξεις εἰς ἀπόδοσιν καὶ ταχύτητα ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ.

Ἐκ γενομένων κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα χρονομετρήσεων εἰς τὰ Κέντρα Πληρωμῆς Παροχῶν διεπιστώθη συνεχὴς μείωσις τοῦ χρόνου ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων διὰ τὴν λήψιν τῶν παροχῶν. Τὸ 1948 ὁ μέσος ὅρος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων ἦτο 40'. Τὸ 1950, διὰ τῶν γενομένων ἐν τῷ μεταξὺ βελτιώσεων εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, ὁ χρόνος ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων ἐμειώθη εἰς 19' 50" ἀναλυόμενος ὡς κάτωθι :

5' διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἡσφαλισμένου καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ φακέλλου του.

5' 5" διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν παροχῶν.

2' 54" διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἔγγράφων εἰς τὸν ἐλεγκτὴν καὶ νεκρὸν χρόνον.

2' 54" διὰ τὸν ἔλεγχον.

2' 53" διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἔγγράφων εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νεκρὸν χρόνον καὶ

1' 53" διὰ τὴν καταβολὴν τῶν παροχῶν εἰς τὸν ἡσφαλισμένον.

Μεταγενεστέρως ὁ μέσος ὅρος τοῦ χρόνου ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων, λόγῳ τῆς συνεχίσεως τῶν προσπαθειῶν, ἐμειώθη ἀκόμη περισσότερον.

4ον) *Είς τὸν τομέα τοῦ Ἐλέγχου*, οἱ ὄργανισμοὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκτὸς τοῦ λογιστικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου τὸν ὅποιον ἀσκοῦν προληπτικῶς καὶ κατασταλτικῶς, ἔχουν συστήσει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949 εἰδικὸν σῶμα ἐλεγκτῶν, διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποκεντρωμένων Ὑπηρεσιῶν παροχῶν. Οἱ ἐλεγκταὶ οὗτοι ἐξετάζουσι εἰδικώτερον :

- α) εἰάν ἐξυπηρετῆται καλῶς τὸ κοινὸν
- β) εἰάν τηροῦνται καλῶς αἱ δελτιοθῆκαι
- γ) εἰάν γίνεται καλὴ χρῆσις τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν γραφείων καὶ τῶν χρησιμοποιουμένων διαφόρων ἐντύπων
- δ) διὰ δειγματοληψιῶν (sondages) ἐπὶ φακέλλων παροχῶν ἐξάγουσι συμπεράσματα ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν αἰτουμένων παροχῶν
- ε) χρονομετροῦν τὴν διάρκειαν ἀναμονῆς τῶν ἡσφαλισμένων καὶ
- στ) ἐπιθεωροῦν τὸ προσωπικόν, τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τῶν γραφείων καὶ ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τῶν ἡσφαλισμένων, τὰ ἐν λόγῳ Ταμεῖα ἀσκοῦν διπλοῦν ἔλεγχον : τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον τῶν ἀσθενῶν καὶ τὸν ὑγειονομικὸν ἔλεγχον αὐτῶν.

Ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος συνίσταται εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐπίσκεψιν τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπὶ ὑπόπτων μόνον περιπτώσεων, πρὸς διαπίστωσιν εἰάν τηροῦνται ἐπακριβῶς αἱ ἐντολαὶ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν λήψιν τῶν ἐπὶ τῶν συνταγῶν ἀναγεγραμμένων φαρμάκων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑγειονομικὸν ἔλεγχον τῶν ἀσθενῶν, πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι οὗτος εἶναι ὀργανωμένος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ διαφοροτικὸν σύστημα ἱατρικῆς περιθάλψεως ἀπὸ τὸ ἐφαρμοζόμενον ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ ἱατρικὴ περίθαλψις παρέχεται ἀπὸ ἱατροὺς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τοῦ ἡσφαλισμένου. Οἱ θεράποντες ἱατροὶ εἰς οὐδεμίαν σχέσιν τελοῦν μετὰ τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀμείβονται δὲ κατ' ἐπίσκεψιν παρὰ τῶν ἰδίων τῶν ἡσφαλισμένων. Τὸ σύστημα τοῦτο ἔχει τὸ μέγα πλεονέκτημα ὅτι ὁ ἡσφαλισμένος ἐκλέγει τὸν ἱατρὸν τῆς ἀπολύτου ἀρεσκείας του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ μειονέκτημα ὅτι τὸ τίμημα τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς βαρύνει τελικῶς αὐτὸν τοῦτον τὸν ἡσφαλισμένον, ὁ ὅποιος, ἐνῶ δικαιούται νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις τὰ 80 % τῶν δαπανῶν του, εἰσπράττει μόνον τὰ 50 % ἢ καὶ ὀλιγώτερα ἀκόμη. Τοῦτο δὲ διότι οἱ ἱατροὶ, μὴ ὑπαρχούσης νομικῆς ὑποχρέωσεως καὶ σχετικῶν κυρώσεων, δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ὀριζόμενον τιμολόγιον.

Ὁ ὑγειονομικὸς ἔλεγχος τῶν ἀσθενῶν ἡσφαλισμένων συνίσταται κυρίως εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πολυδαπάνων περιπτώσεων ἱατρικῆς περιθάλψεως, ὡς καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀσθενῶν τῶν ὁποίων τὰ δικαιολογητικὰ γεννοῦν ἀμφιβολίας εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τῆς Ὑπηρεσίας Παροχῶν. Εἰς τὰς

περιπτώσεις ταύτας ὁ ἠσφαλισμένος καλεῖται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑγειονομικοῦ ἐλέγχου ἵνα ὑποστῇ ἐξέτασιν παρ' ἰατροῦ γενικῆς ἰατρικῆς ἢ εἰδικότητος ἢ καὶ ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν ἐὰν κρίνεται ἀναγκαῖον. Συγχρόνως ὁ ἐξετάζων ἰατρὸς συμβουλευέται τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ ἠσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον τηρεῖται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν καὶ ὄχι ὀνομαστικῶς, διὰ λόγους τηρήσεως τοῦ ἰατρικοῦ μυστικοῦ.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐλέγχου ἐκτείνονται εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς περιθάλψεως (ιατρικῆς, νοσοκομειακῆς, ὀδοντικῆς, ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, λουτροθεραπείας κλπ.), καὶ τῆς προληπτικῆς δράσεως, καθὼς καὶ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἀναγκαίου δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας στατιστικοῦ ὕλικου.

5ον) *Εἰς τὸν τομέα τῆς διαφωτίσεως*, ἡ ὑπηρεσία Πληροφοριῶν καὶ Διαφωτίσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν Παρισίων, ὡς καὶ τὰ Τοπικὰ καὶ Περιφερειακὰ Ταμεῖα τῶν ἄλλων πόλεων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ τῆς Ὅμοσπονδίας τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῶν. Ἀσφαλείας, ἐκτὸς τῶν πολλαπλῶν ἐκδόσεων ἐκλαϊκευτικῶν φυλλαδίων περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τῶν προστατευομένων προσώπων, διατηροῦν τακτικὴν ἐπαφὴν μετὰ τὸν τύπον, τὰς Ὄργανώσεις, τὸ Ραδιόφωνον καὶ τὸν Κινηματογράφον.

Ὅσον ἀφορᾷ, εἰδικώτερον, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας, ἡ σχετικὴ μορφωτικὴ προπαγάνδα χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διαφωτίσεως.

Μία ταινία ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας διαφωτίσεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταξίδι εἰς τὴν χώραν τῆς ἰάσεως» εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἐπιδειχθεῖσα εἰς 124 προβολάς. Τὸ σενάριο ἦτο μία πρωτότυπος μορφωτικὴ προπαγάνδα διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς ὑγείας καὶ διὰ τὰ νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Μία ἄλλη ταινία βραχείας διαρκείας ὑπὸ τὸν τίτλον «Περισσότερο ἀξίζει νὰ προλαμβάνωμεν παρὰ νὰ θεραπεύωμεν» προεβλήθη ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα εἰς 252 κινηματογραφικὰς αἰθούσας.

Εἰς τὸ ραδιόφωνον ἐγένετο μεγάλη προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς προληπτικῆς ἐξετάσεως τῆς ἀτομικῆς ὑγείας τῶν ἠσφαλισμένων. Κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη ἐξητάσθησαν προληπτικῶς 1 500 000 ἄτομα εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων.

Ἐπίσης, ἐγένοντο συγκεντρώσεις πληροφοριακαὶ εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ τὰ ἐργοστάσια περὶ τῆς ἀνάγκης προληπτικῆς ἐξετάσεως καὶ τοῦ τρόπου προλήψεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

Εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ σχολεῖα διενεμήθησαν εἰδικοί μορφωτικοὶ χάρται μετὰ ζωντανὰς παραστάσεις τῆς σημασίας τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας, εἰς δὲ τὰ ἐργοστάσια διενεμήθησαν πίνακες μετὰ θέματα σχετικὰ μετὰ τὴν ὑγιεινὴν εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

Ἐπίσης, ὁργανώθησαν σειραὶ μαθημάτων διὰ μητέρας, περὶ τῶν βασικῶν ἀρχῶν ὑγιεινῆς καὶ παιδοκομίας.

βον) Ἄς ἴδωμεν τώρα τὸ *ἔμψυχον ὄλικόν* διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπανδρωμένα αἱ ὑπηρεσίαι κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ ἴδιος ὁ Beveridge ἐτόνισεν εἰς τὴν περίφημον ἔκθεσίν του τὴν ὑφίστην σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ζήτημα τῆς ἐπιλογῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν κατανόησιν τῶν ἀνθρωπίνων προβλημάτων ἐνώπιον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται τοῦτο καθημερινῶς.

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ προσωπικὸν προσλαμβάνεται πάντοτε ὡς προσωρινὸν δι' ἕξ μῆνας. Δύναται, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ βμήνου, νὰ μονιμοποιηθῆ ἔφ' ὅσον μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσως ἐπιτύχη εἰς σχετικὸν διαγωνισμόν.

Ἡ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις γίνεται εἰς τρία στάδια.

Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον, ὀνομαζόμενον βασικὴ ἐκπαίδευσις, καταρτίζονται κατώτερα στελέχη τῶν Ὑπηρεσιῶν Παροχῶν. Τὰ μαθήματα διαρκοῦν ἐπὶ 5 ἑβδομάδας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσουν 225 ὥρας θεωρητικῆς διδασκαλίας. Ἡ ἐκπαίδευσις συνεχίζεται ἐπὶ 5 ἡμέρας ἐπὶ εἰκονικῶν φακέλλων χορηγήσεως παροχῶν. Μετ' αὐτὴν ἔπεται πρακτικὴ ἐξάσκησις ἐπὶ τρίμηνον εἰς τὰς Ὑπηρεσίας Παροχῶν καὶ ἐπὶ πραγματικῶν φακέλλων ἠσφαλισμένων.

Εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τεχνικῆς ἐκπαίδευσως καταρτίζονται μεσαῖα στελέχη τῶν ὑπηρεσιῶν παροχῶν. Τὰ μαθήματα διαρκοῦν ἐπὶ 7 μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους διδάσκονται ὅλα τὰ βασικὰ θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Σχολὴν Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσως, δι' ἀμφοτέρω τὰ στάδια ἐκπαίδευσως, γίνεται κατόπιν διαγωνισμοῦ τῶν ὑποψηφίων. Κατὰ τὴν ἀποφοίτησιν, οἱ μαθηταὶ ὑφίστανται ἐπίσης προφορικὴν καὶ γραπτὴν ἐξέτασιν.

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον στάδιον ἐκπαίδευσως παρέχεται ὑπὸ Τεχνικῶν Σχολῶν λειτουργουσῶν ἐντὸς τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ταμείων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Οἱ αὐτοὶ Ὄργανισμοὶ ἔχουν ὀργανώσει καὶ εἰδικὰς σειρὰς μαθημάτων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν κοινωνικῶν βοηθῶν, ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν καὶ ὑγειονομικῶν γραμματέων.

Εἰς τὸ τρίτον στάδιον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως τοῦ προσωπικοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καταρτίζονται ἀνώτερα στελέχη καὶ διευθύνται ὀργανισμῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκπαίδευσις γίνεται οὐχὶ κατὰ Ταμείον ἀλλ' εἰς ἐθνικὴν κλίμακα, ὑπὸ τῆς Ἀνωτέρας Ἐθνικῆς Σχολῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας. Οἱ ὑποψήφιοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι μόνιμοι ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας, εἰσάγονται εἰς τὴν Σχολὴν μετ' αὐστηρὰν ἐπιλογὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀτομικοῦ των φακέλλου καὶ κατόπιν προφορικῆς καὶ γραπτῆς ἐξετάσεως. Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι διετῆς καὶ περιλαμβάνει εὐρύτατον κύκλον μαθημάτων. Νομίζω ὅτι ἀξίζει νὰ ἀναφέρω ἐδῶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα, διότι

δίδουν μίαν χαρακτηριστικὴν εἰκόνα τῆς ποικιλίας τῶν θεμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἶναι ἐνήμερον τὸ προσωπικὸν τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Οὕτω τὰ μαθήματα ἐκτείνονται εἰς τὰ ἑξῆς θέματα:

α) **Τεχνικὰ θέματα** (64 ὥραι διδασκαλίας)· εἰς ταῦτα περιλαμβάνονται τὰ ἑξῆς μαθήματα: 1) Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς προστασίας, 2) Διοικητικὴ ὀργάνωσις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, 3) Νομοθεσία Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, 4) Ἐπίλυσις ἀσφαλιστικῶν διαφορῶν, 5) Σύστημα ἀγροτικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, 6) Τὰ εἰδικὰ Ταμεῖα (Σιδηροδρομικῶν, Μεταλλευτῶν, Ναυτικῶν, κλπ.).

β) **Νομικὰ θέματα** (20 ὥραι), Ἀστικὸν καὶ Διοικητικὸν δίκαιον.

γ) **Ὑγειονομικὰ καὶ Κοινωνικὰ θέματα** (51 ὥραι), ἥτοι 1) Ὁργάνωσις, λειτουργία καὶ ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ὑγείας, 2) Νομοθεσία κρατικῆς προνοίας, 3) Νοσοκομειακὴ νομοθεσία, 4) Δράσις τῶν Ἀλληλοβοηθητικῶν Σωματείων εἰς τὸν τομέα τῆς ἀσθενείας, 5) Νομοθεσία καὶ ὀργάνωσις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ σχέσις τοῦ ἱατρικοῦ σώματος καὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, 6) Ἡ ὑγιεινὴ ἐργασίας, παθολογία τῆς ἐργασίας, πρόληψις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, 7) Ἡ κοινωνικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἐργοστασίου, 8) Ἀντιφυματικός, ἀντιαλκοολικός καὶ ἀντιφροδισιακὸς ἀγὼν, 9) Ἡ μητρικὴ καὶ παιδικὴ προστασία, 10) Δημογραφία, 11) Κοινωνικὴ καὶ προληπτικὴ δράσις τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ἡ ὁποία περιλαμβάνει εἰδικώτερον τὰ ἑξῆς μαθήματα: Ὑγειονομικὴ στατιστικὴ, Ἀρχαί, Πόροι καὶ Ὁργάνωσις τῆς προληπτικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἐξέτασις τῆς ὑγείας τῶν ἠσφαλισμένων, ὑγειονομικὸς ἔλεγχος, ἀτομικὴ ὑγιεινὴ, σεξουαλικὴ καὶ ὀδοντικὴ ὑγιεινὴ, διαιτητικὴ, ἱαματικά λουτρά, προβλήματα ἐργατικῆς κατοικίας, ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀναπροσαρμογῆς φυματικῶν καὶ ἀναπήρων ἠσφαλισμένων, εἰδικὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῶν ὑπερηλίκων ἐργατῶν, τὸ ἐπάγγελμα τῆς κοινωνικῆς βοηθοῦ, ψυχολογία τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

δ) **Λογιστικὰ θέματα** (22 ὥραι διδασκαλίας). Ἡ Λογιστικὴ τῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, Ἀναλογιστικὴ ὑπηρεσία καὶ στατιστικὴ—μελέτη, ἀνάλυσις καὶ σύγκρισις τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ὄργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ὁ οἰκονομικὸς κύκλος τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν.

ε) **Οἰκονομικὰ καὶ κοινωνιολογικὰ θέματα** (56 ὥραι διδασκαλίας). Μαθήματα: Ἐργατικὴ νομοθεσία—Πολιτικὴ Οἰκονομία.

στ) **Ψυχολογικὰ θέματα** (3 ὥραι διδασκαλίας). Ὁ ρόλος τοῦ προϋσταμένου. Αἱ σχέσεις μετὰ τὸ κοινόν.

ζ) **Ὁργάνωσις τῆς Ἐργασίας** (22 ὥραι). Ἀρχαί καὶ ἐξέλιξις τῆς ἐπισημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἡ τυποποίησις. Ἡ Γραμματεία. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ὀργάνωσις. Ἡ τέχνη τῆς γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἐκθέσεως. Ἡ μηχανοποίησις τῶν ὑπηρεσιῶν.

η) *Συγκριτική ασφαλιστική νομοθεσία και διεθνείς τάσεις.* (15 ώρες). Ἡ εξέλιξις τῆς νομοθεσίας κοινωνικῆς προστασίας εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Ἡ Διακήρυξις τῆς Φιλαδελφείας. Ἐξέλιξις τῆς ἐννοίας τῆς κοινωνικῆς ασφαλείας μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας. Ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις τῶν Ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ασφαλείας. Τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων, οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὴν Σχολὴν νὰ λάβουν μέρος εἰς πρακτικὰς ἀσκήσεις 123 ὡρῶν καὶ ὀργανωμένας ἐπισκέψεις εἰς τὰς κυριωτέρας Ὑπηρεσίας τῶν Ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ασφαλείας τῆς περιοχῆς τῶν Παρισίων, εἰς τὰς ὁποίας ἐν συνεχείᾳ ἀσκοῦνται ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας.

Εἰς τοὺς ἐπιτυχάνοντας κατὰ τὰς τελικὰς ἐξετάσεις ἀπονέμεται τὸ δίπλωμα τῆς Σχολῆς.

Διὰ τῆς συντόμου αὐτῆς ἐκθέσεως ἐπεδίωξα νὰ δώσω μίαν εἰκόνα τῆς προσπάθειας ἣ ὁποία κατεβλήθη κατὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐν Γαλλίᾳ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προϋποθέσεων καλῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ.

III

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσοι ἀσχολοῦνται ἐπαγγελματικῶς μὲ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν γνωρίζουν καλύτερον παντὸς ἄλλου ὅτι ἡ αἰτία τῆς δυσανεκτικῆς τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῆς κριτικῆς κατὰ τοῦ θεσμοῦ ἔχει τὴν ρίζαν της εἰς τὰς ταλαιπωρίας τὰς ὁποίας ὑφίσταται τὸ κοινὸν κατὰ τὰς συναλλαγὰς του μὲ τὰς ὑπηρεσίας τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν λεπτομερῆ ἔρευναν τὸ 1947 ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐργατικῆς νομοθεσίας μας, προσκλήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, παρατηροῦν εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσίν των ὅτι ὁ μηχανισμὸς τῶν παροχῶν εἰς εἶδος ὡς καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τῶν χρηματικῶν παροχῶν εἰς τὸ ΙΚΑ εἶναι πολὺπλοκὸς καὶ ἀνεπιθυμῶν πολλὰς δυσχερείας διὰ τὸν ἠσφαλισμένον. Θεωρητικῶς, διὰ νὰ τύχη ὁ ἠσφαλισμένος μίᾶς ασφαλιστικῆς παροχῆς ὑποβάλλεται εἰς πέντε τοῦλάχιστον μετακινήσεις: α) πρὸς τὴν ὑποβάλλῃ αἴτησιν διὰ τὴν χορηγήσιν βιβλιαρίου ἀσθενείας, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ τὸ ασφαλιστικὸν βιβλιάριον, τὸ ὁποῖον παραλαμβάνει προσωρινῶς ἀπὸ τὸν ἐργοδότην του, β) πρὸς τὴν ἐπανελθῆ εἰς τὸ ΙΚΑ μετὰ τινὰς ἡμέρας διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ βιβλιάριον ἀσθενείας, γ) νὰ μεταβῇ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ἱατρεῖον πρὸς ἱατρικὴν ἐξέτασιν, δ) νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παροχῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος, καὶ τέλος ε) νὰ μεταβῇ εἰς Τράπεζαν διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς παροχῆς.

Ἐν τῇ πράξει, αἱ πέντε αὗται μετακινήσεις σημαίνουν συνωστισμὸν,

ἀτελευτήτους ὥρας ἀναμονῆς, δυσπιστίαν, ἔλλειψιν στοργῆς καὶ σεβασμοῦ τῆς ἀξιοπρεπείας, μὲ δυὸ λέξεις, πλήρη παρανόησιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος.

Ἔχει γίνεαι δὲ συνήθεια νὰ ἀντιδρῶμεν εἰς τὴν κριτικὴν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ κοινοῦ μὲ τὸν πρόχειρον ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον τρόπον τῆς χορηγήσεως διαρκῶς μεγαλυτέρων παροχῶν ἢ τῆς μειώσεως τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπόκτησιν τούτων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς πολλὰ Κράτη αἱ ἐν γένει παροχαὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν εὐρίσκονται εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἀπὸ τὸ ἰδικόν μας, ὁ τρόπος ὅμως μὲ τὸν ὁποῖον χορηγοῦνται καὶ ἡ συστηματικὴ διαφώτισις τοῦ κοινοῦ δημιουργοῦν τὴν ἀπαιτουμένην ἀτμόσφαιραν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν θεσμόν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Εἰς τὴν χώραν μας, μολοντί ἔχομεν ἀξιόλογον πείραν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὰ εἰδικὰ ὀργανωτικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἤδη ἐδίχαμεν δὲν ἀντεμετωπίσθησαν μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης προσοχῆς.

Τὰ εἰδικὰ λεγόμενα Ταμεῖα, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' αὐτῶν προστατευομένων προσώπων, δὲν ἔχουν σοβαρὰ προβλήματα ὀργανώσεως νὰ ἐπιλύσουν. Τὸ ΙΚΑ ὅμως, ὅπως ἔχει ἀναπτυχθῆ σήμερον εἰς τεράστιον ὀργανισμόν κοινωνικοοικονομικῆς δράσεως, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν τομέα τῆς ὀργανώσεως νὰ μὴ περιορισθῆ εἰς τὰ πρῶτα τουλάχιστον βήματα. Ἡ ἀνάγκη τῆς ὀρθολογικότερας ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν του δὲν ἠγνοήθη βεβαίως, διότι ἀπὸ τῆς πρώτης του λειτουργίας ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν βελτιωμένων μεθόδων ἐργασίας καὶ μετεκάλεσε πρὸς τοῦτο ξένους εἰδικούς διὰ νὰ μελετήσουν τὴν δυνατότητα εἰσαγωγῆς ἠλεκτρολογιστικῶν μηχανῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη μόλις τὸ 1950, ὅτε ἐτέθη ἐν λειτουργίᾳ μικρὸν μὲν ἀλλὰ πλῆρες συγκρότημα ἠλεκτρολογιστικῶν μηχανῶν.

Τὸ ΙΚΑ ἔχει ἀναμφιβόλως ἐνδιαφερθῆ δι' ὅλα τὰ εἰδικὰ προβλήματα ὀργανώσεως τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν, τὰ ἐπιτευχθέντα ὅμως μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα εἶναι πολὺ ὀλίγον ἱκανοποιητικά. Ἐξ ἄλλου, δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν ἕνα τομέα νὰ ἐφαρμόζωμεν ἐπιστημονικὰς μεθόδους ἐργασίας καὶ εἰς τὸν ἄλλον νὰ ἀφήνωμεν ἐμπειρικὰς μεθόδους, διότι, ὅπως ἤδη ἐλέχθη, ὅλαι αἱ Ὑπηρεσίαι εὐρίσκονται ὑπὸ ἀλληλεπίδρασιν καὶ ἀλληλεξάρτησιν. Πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ μία συντονισμένη προσπάθεια ὥστε εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς νὰ βελτιωθῶν αἱ μέθοδοι ἐργασίας καὶ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν, τόσον τῶν ἀποκεντρωμένων ὅσον καὶ τῶν κεντρικῶν τοιούτων.

Ἐπιτελεῖον ἐξ εἰδικῶν προσώπων, μὲ πείραν καὶ τεχνικὴν κατάρτισιν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ καὶ ὀργανωτικὰ θέματα, πρέπει νὰ μελετήσῃ ὅλα τὰ συναφῆ μὲ τὸν τρόπον τῆς καλυτέρας ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ὀργάνωσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς οἰκονομικότερας λειτουργίας αὐτῶν. Ἐπιβάλ-

λειται νὰ ληφθοῦν ριζικά μέτρα καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ πνεῦμα τῆς ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὸ παλαιὸν πρότυπον τῶν Δημοσιῶν Ὑπηρεσιῶν. Ἰδιαιτέρως ἐνδείκνυται νὰ ἐξετασθοῦν: ἡ γενίκευσις τοῦ συστήματος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, ἐγκαταλειπομένου τοῦ συστήματος τῶν ἐνοσήμων ἢ περιοριζομένου τούτου διὰ τοὺς μικροὺς μόνον ἐργοδότας ἢ δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων, ἢ κατάρτισις συγχρονισμένου μητροῦ ἡσφαλισμένων, ἢ ἀπλούστευσις τῆς διαδικασίας χορηγήσεως παροχῶν, ἢ ἀναθεώρησις τοῦ συστήματος ἱατρικῆς περιθάλψεως, ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν γραφείων διὰ συγχρονισμένων μηχανικῶν μέσων, ἢ κατάλληλος διαρρῦθμισις τῶν κτιρίων, ἢ τυποποίησις τῶν ἐγγράφων καὶ ἡ βελτίωσις τῶν χρησιμοποιουμένων ἐντύπων, ἢ διαφώτισις τῶν ἡσφαλισμένων καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ προσωπικοῦ. Τὰ θέματα ταῦτα πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον συστηματικῆς ἐρεῦνης εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἐξευρεθοῦν αἱ καλύτεραι δυναταὶ λύσεις.

Ἄς μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὸ ΙΚΑ, καὶ ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, εἶναι τὸ βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνασυγκροτηθῇ ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας. Ὁ νόμος 1846/51 περιέλαβεν εἰδικὰ διατάξεις ἀποσκοπούσας εἰς τὴν ἐνοποίησιν τοῦ θεσμοῦ διὰ τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τῶν ἀντιοικονομικῶς λειτουργούντων Εἰδικῶν Ταμείων. Ἐχει παρέλθει ἤδη μία τριετία, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη σημειωθῇ πρόοδος πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν ταύτην. Ἡ σοβαρωτέρα αἰτία τῆς ἀντιστάσεως τῶν Εἰδικῶν Ταμείων εἰς τὴν συγχώνευσίν των εἰς τὸ ΙΚΑ κεῖται ἀναμφιβόλως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δὲν ἀποτελεῖ πρότυπον οὔτε ἀπὸ ἀπόψεως διοικητικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας οὔτε ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς σταθερότητος. Μόνον τὰ Ταμεία ἔκεινα τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των δὲν προβάλλουν ἀντίστασιν εἰς τὴν συγχώνευσίν των.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ὅμως αὐτὰς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναμένωμεν τὴν προσδοκωμένην ἐξυγίανσιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς ὅλους ὅτι κάθε προσπάθεια βελτιώσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐπιβάλλεται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν τῶν μέσων καὶ τοῦ τρόπου ἐπιτυχοῦς ἀντιμετωπίσεως τῶν εἰδικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἐθίξαμεν εἰς τὴν παρούσαν ἐκθεσιν. Δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικοὶ λόγοι ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν λύσιν τῶν βασικῶν τούτων προβλημάτων ἀλλὰ κυρίως λόγοι ψυχολογικοί. Πιστεύομεν ὅτι ἡ δημιουργία ἐνὸς στερεοῦ μηχανισμοῦ λειτουργούντος μὲ ἀκρίβειαν, ταχύτητα καὶ ἀντίληψιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ κοινῶ τῶν ὁποίων τόσοσ ἐχουν ἀνάγκην σήμερον αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις.